

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 16, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 22/2015,

t a k t o :

Námitka podjatosti **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 5. 6. 2015 námitku podjatosti směřující proti soudcům senátu 31 A Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslavě Skoumalové, JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D. a Mgr. Petru Šebkovi, kteří rozhodovali u Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“) ve věci vedené pod sp. zn. 31 A 22/2015. V tomto řízení byla usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 22/2015 – 24, odmítnuta žaloba, kterou se žalobce domáhal zrušení usnesení krajského soudu ze dne 13. 1. 2015, č. j. 62 A 105/2014 – 32.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Uvedený princip je vyjádřen tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Postup, kterým je věc odnímána takto určenému příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je proto nutné chápat jako postup zcela výjimečný, logicky vázaný také na skutečnost, že takový soudce, jehož podjatost účastník řízení namítá, má v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony a rozhodovat o věci samé. Podmínkou řízení o námitce podjatosti je proto současná

existence probíhajícího řízení, v jehož rámci je námitka podjatosti podána. Jedná-li se proto o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, že by soudce mohl ve věci jednat a rozhodovat, není důvod rozhodovat ani o námitce jeho podjatosti. Nedostatek uvedené podmínky má za následek odmítnutí námítky podjatosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz také argumentace usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, ze dne 15. 11. 2012, č. j. Nao 76/2012 - 90, a ze dne 29. 11. 2012, č. j. Nad 61/2012 - 10, všechna dostupná na www.nssoud.cz).

V nyní projednávané věci bylo vedeno řízení o žalobě, která byla usnesením krajského soudu ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 22/2015 - 24, pravomocně odmítnuta. Toto usnesení napadl žalobce kasační stížností, o které řízení probíhá u tohoto soudu pod sp. zn. 9 As 144/2015. V kasační stížnosti žalobce námitku podjatosti proti uvedeným soudcům vznesl také, a může k ní být tudíž přihlédnuto v rámci kasačního důvodu dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. To však neplatí pro nyní posuzovanou věc, neboť pro samotné rozhodování o podjatosti výše jmenovaných soudců není splněna podmínka řízení, spočívající v existenci neskončeného řízení před Krajským soudem (v Brně). Tento nedostatek je neodstranitelný a Nejvyšší správní soud proto námitku podjatosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu